

KONEBÅDEN

eventyrlige fortællinger

KONEBÅDEN

MAUD MARGRETHE PEDERSEN m.fl.

Konebåden

Eventyrlige fortællinger

Forfatterskabet.dk

Konebåden – eventyrlige fortællinger

Af Maud Margrethe Pedersen, Elisabeth Wegger,
Ulrikke Dorte Berthelsen, Susanne Lund Kristensen,
Anne Herløw, Annette Pomiklo, Paprika Pihfrét,
Liv Synnøve Ortveit, Anne Birte Sejthen,
Lisbeth Hartmann, Mette Sparre Sørensen,
Alice Hedegård Kristensen

© Forlaget Forfatterskabet.dk 2020

1. udgave, 1. oplag 2020

ISBN: 978-87-94049-71-9

Grafisk tilrettelægning: Mons René Andersen

Illustrationer: Maud Margrethe Pedersen

Redaktør: Karoline Hedegaard Brander

Forlaget Forfatterskabet.dk

Alle rettigheder forbeholdes. Mekanisk, elektronisk, fotografisk og anden gengivelse eller kopiering fra denne bog eller dele deraf er kun tilladt efter forudgående skriftlig aftale med forlaget. Undtaget herfra er korte uddrag til brug i anmeldelser samt kopiering på institutioner eller virksomheder, der har indgået aftale med Copydan Tekst & Node, og kun inden for de rammer, der er nævnt i aftalen.

www.forfatterskabet.dk

*”Dér, nede i brønden. Der skete noget.
Jeg opdagede, hvad min stemme kan.
Jeg tror faktisk, jeg er blevet stærkere.”*

FORORD

Man siger, at vores evne til at falde over værdifulde ting er Guds måde at være anonym på. Da jeg startede med at tilbyde skrivekurser i intuitiv skrivning, havde jeg da heller ikke regnet med, at eventyret og dets kraft skulle komme til at spille en så stor og betydningsfuld rolle. Det skete undervejs i processen. For efterhånden, som kvinder dukkede op og skrev fra sjæl og hjerte, blev det tydeligt. Der var en genre og en lyd, som gik igen, uden at vi gjorde noget særligt for at få det til at ske. Eventyret.

Det er, som om hver eneste kvinde gemmer på et hemmeligt eventyr, en nøgle, der kan åbne døre, som andre nøgler ikke kan. Og når eventyret kommer til syne i skrivelandskabet, ændrer stemmen sig, og lyden bliver en anden. Sjælen begynder at lytte og forstå.

Jeg oplever selv, hvordan jeg åbnes og får lettere ved at lytte og instinktivt forstå, når en fortælling får et eventyrligt tilsnit. Måske fordi vi er genetisk disponeret for eventyr og fra gammel tid og gennem generationer har været vant til at lytte til historier og eventyr, som forklarede og viste vej på sin helt særlige måde?

Snart forstod jeg, at jeg bare var nødt til at lave et skriveforløb for kvinder, hvor vi helt bevidst bød eventyret op til dans.

Den bog, du nu sidder med i hånden, og de eventyr, som

bogen indeholder, er et resultat af det første skrivekursus med eventyret som drivkraft. Fortællersken II, Eventyret. Skrevet og fortalt af nogle af de kvinder, som deltog i kurset og som gennem fire måneder bevægede sig dybt ind i den kreative proces og hentede eventyr ud.

Fra heltindens rejse gennem heksens univers. Fra eventyrlige arketyper til hverdagsmagi. Bevægende, rørende og sårbare eventyr skrevet og fortalt af helt almindelige kvinder. Kvinder, som siden besluttede sig for at samle nogle af de fantastiske eventyr i en bog.

Hvert eneste eventyr og fortælling opstod fra det første møde med det blanke papir og i processen. Det har været en stor glæde at læse og bevidne de kraftfulde eventyr, som du nu også får lov til at læse. Gang på gang blev jeg både forundret og glædelig overrasket over eventyrets kraft og den genklang, eventyrene vakte i os alle. Alle kvinder kan jo skrive eventyr!

Eventyr hjælper os med at finde udveje og nye veje. Og de inviterer os til at gå vejen, selvom vi ikke kender den på forhånd. Vi må gerne fare vild og blive lidt bange undervejs i tillid til, at vi alligevel finder krukken for enden af regnbuen.

Gennem eventyr kan vi få kontakt til vores sjæl, og eventyret har på den måde sin helt særlige kraft. Og intet er mere kraftfuldt end selv at skrive eventyr. Det kan både jeg og kvinderne i Konebåden skrive under på. Her bliver eventyret en forunderlig guide på den indre rejse.

Må Konebåden skænke dig eventyrlige læseoplevelser.

August 2020

Lene Frandsen

Skrivecoach og underviser

BOGENS NOVELLER

En Konebåd	11
Tårernes Flod	15
Myggen	18
Tyven	21
Vildsvinet	24
Det grå barn	27
Skillevejen	34
Eventyret om et nyt navn	41
Eventyret om en ny begyndelse	51
Heks på tur	57
Kærlighedsgryden	64
Nordstjernen	68
Vandfaldet	77
Hun kastede sig ud i det	81
Khamille var lykkelig	86
Snøfugl og isbjørn	89
Betony	94
Troldmandens lærling	100
Brud	103
Den tohovedede kvinde	105
Magi er et vilddyr	110
Eventyret om denne side	113
De små håbs lys	119
Bjergvandringen og livsfloden	123

EN KONEBÅD

Af Maud Margrethe Pedersen

Lyden af en fuldt læsset konebåd trænger tydeligt igennem. De hårdt roende kvinder stikker deres årer dybt i vandet, og båden drives hurtigt og sikkert frem. Alle arbejder målrettet. Når en må tage et hvil, ror de andre videre.

Der er en kraft i båden, som ellers mest ses hos kajakken. Kvinderne har pakket gruppens få men vigtige ejendele, og alle børnene sidder roligt i bunden. Kvinderne arbejder båden fremad mod næste boplads. Der lugter af kvindesved og røde kinder.

Fællesskabet er båret af en simpel respekt. Alle gør deres, og dermed løses alle opgaver i overensstemmelse med hver kvindes særlige talenter og evner. For ikke at tale om kræfter.

Den forreste kvinde starter en sang. Omkvædet opstår som gentagelse af den sidste del af hvert vers. Kvinderne kender sangens ramme, men ikke dens indhold. Sangen holder dem vågne og lyttende. Glæden ved at synge omkvædet styrker rytmen i deres roning.

Sangen handler om en stakkels, ensom bjerggænger, der må forlade fællesskabet. Sorgen og døden venter. Sangen digter om gode ånder og dyr, der hjælpende kommer forbi. Men også om onde ånder og grusomme dyr, der forværrer tiden

for fjeldets ensomme vandrer. Kvinderne gyser lystent og angstfyldt. Sangen ender ulykkeligt, som alle sange om fjeldgængere.

Den næste kvinde starter en ny sang. En ny rytme og et nyt omkvæd. Denne gang er det sangen til Havets Moder. Og sejladens krævende indsats glemmes, imens man synger. Alle kender myten, men hver kvinde tildigter nye, smukke eller grufule strofer. Sangen er gammel og ny på samme tid.

Indimellem er der en kvinde, der ler højt, og en anden, der græder. Forstillelse er der ikke brug for. Hver kvindes reaktion er genkendt som naturlig. Og så er der ikke så meget mere at sige om den sag. Børnene i bunden lytter, sover eller sutter sig en tår fra et par frithængende bryster. Nogle børn er så store, at de kan synge lidt med. Ellers er det kvindernes kraft, der er bådens fremdrift.

På visse tidspunkter omringes de af kajaker med mænd, der synger med eller bare slår følge. En ujævn samling og spred-